

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2010

Částka 147 – čís. 424

Zákon, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony. V části sedmnácté přináší změnu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a to tím, že doplňuje ustanovení § 121 odst. 2, který se zabývá přidělováním popisných čísel u nově vzniklých budov.
Účinnost od 30. prosince 2010.

SBÍRKA ZÁKONŮ 2011

Částka 2 – čís. 5

Vyhláška o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod.
Zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje způsob vymezení hydrogeologických rajonů, vymezení útvarů podzemních vod, též způsob hodnocení stavu podzemních vod a rovněž i náležitosti programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod.
Účinnost od 26. ledna 2011.

Částka 3 – čís. 8

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 364/2009 Sb., o seznamu obecních úřadů a zastupitelských úřadů, které jsou kontaktními místy veřejné správy (vyhláška o kontaktních místech veřejné správy), ve znění vyhlášky č. 218/2010 Sb. Rozšiřuje seznam kontaktních míst veřejné správy o další obecní úřady, jež se nacházejí ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností.
Účinnost od 29. ledna 2011.

Částka 5 – čís. 12

Vyhláška o stanovení ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů minerální vody v Karviné a vymezení konkrétních ochranných opatření.

K ochraně přírodních léčivých zdrojů minerální vody, které se nacházejí v obci Karviná, městská část Karviná-Lázně Darkov a Karviná-Hranice, se tímto stanoví ochranná pásma I. a II. stupně.
Účinnost od 15. února 2011.

Částka 6 – čís. 13

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Hadce u Želivky a stanovení jejích bližších ochranných podmínek.
Vyhláší se tímto Národní přírodní památka Hadce u Želivky, která se rozkládá na území Středočeského kraje, v katastrálních územích Bernartice u Dolních Kralovic, Borovsko a Hulice. Předmětem ochrany národní přírodní památky jsou přírodní společenstva hadcových borů a štěrbinové vegetace skal a drolnů na hadcích, vzácné a ohrožené druhy rostlin a živočichů zejména populace kriticky ohrožených druhů rostlin kuřička Smejkalova (*Minuartia smejkalii*), mochna Crantzova hadcová (*Potentilla crantzii* ssp. *serpentini*), pomněnka úzkolistá (*Myosotis stenophylla*), vítok hořký krátkokřídý (*Polygala amara* ssp. *brachyptera*) a hvozdík kartouzek hadcový (*Dianthus carthusianorum* ssp. *capillifrons*), včetně jejich biotopů, jakož i typy přírodních stanovišť a druhů, pro které byla jiným právním předpisem vyhlášena Evropsky významná lokalita Želivka a které se nacházejí na území národní přírodní památky.
Účinnost od 1. března 2011.

Částka 6 – čís. 14

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Hrabanovská černava a stanovení jejích bližších ochranných podmínek.
Vyhláší se tímto Národní přírodní památka Hrabanovská černava, jež se rozkládá na území Středočeského kraje, v katastrálním území Lysá nad Labem. Předmětem ochrany národní přírodní památky jsou polabská černava na podloží sladkovodní křídly a vápnatého slatinného ložiska s mokřadními a lučními společenstvy vzácných vodních makrofyt, litorálních porostů, mírně halofilními společenstvy, společenstvy různých typů vápnatých slatinišť, společenstvy vysokých ostřic a střídavě vlhkých bezkolencových luk a rovněž širokolistých suchých trávníků a fragmenty psamofilních společenstev, vzácné a ohrožené druhy rostlin a živočichů zejména populace

kriticky ohroženého druhu rostliny šášina rezavá (*Schoenus ferrugineus*), včetně jejího biotopu, typy přírodních stanovišť a druhů, pro které byla jiným právním předpisem vyhlášena Evropsky významná lokalita Hrabanovská černava, které se nacházejí na území národní přírodní památky.
Účinnost od 1. března 2011.

Částka 6 – čís. 15

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Žehuňský rybník a stanovení jejich bližších ochranných podmínek.

Vyhláší se Národní přírodní památka Žehuňský rybník, jejíž ochranné pásmo se rozkládá na území Středočeského kraje, v katastrálních územích Choťovice, Končice a Žehuň a na území Královéhradeckého kraje, v katastrálním území Lovčice u Nového Bydžova. Předmětem ochrany národní přírodní památky jsou přírodní společenstva litorálních rákosin eutrofních stojatých vod, navazujících hygrofilních až mezofilních luk a vápnných slatinišť, vzácné a ohrožené druhy živočichů zejména ptáků a populace kriticky ohroženého druhu živočicha vrkoče útlého (*Vertigo angustior*), včetně jejich biotopů, vzácné a ohrožené druhy rostlin zejména populace kriticky ohrožených druhů rostlin pampelišky bavorské (*Taraxacum bavaricum*), pampelišky husí (*Taraxacum paucertianum*) a pampelišky zavlažované (*Taraxacum irrigatum*), včetně jejich biotopů, a též typy přírodních stanovišť a druhů, pro které byla jiným právním předpisem vyhlášena Evropsky významná lokalita Žehuňsko a které se nacházejí na území národní přírodní památky.

Účinnost od 1. března 2011.

Částka 6 – čís. 16

Vyhláška, kterou se zrušují některé právní předpisy o vyhlášení zvláště chráněných území.

Zrušují se tímto právní předpisy, které se týkají zřízení přírodní rezervace Žehuňská obora, Žehuňský rybník, Chýnovská jeskyně, Mlýnský rybník a rybník Rohlík s pobřežními loukami a rovněž předpis týkající se stanovení výměry a ochranných podmínek státní přírodní rezervace Polom.

Účinnost od 1. března 2011.

Částka 7 – čís. 20

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů.

Rozšiřuje výčet druhů možného zdroje znečištění pro přístupné prostředí, podle nichž je stanovena nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění a u kterých je možné udělit výjimku z obecných požadavků na výstavbu za podmínek stanovených v § 169 stavebního zákona.

Účinnost od 15. března 2011.

Částka 8 – čís. 23

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, ve znění nařízení vlády č. 229/2007 Sb.

Upravuje jednotlivá ustanovení tak, aby byla v souladu s právními předpisy Evropských společenství, jež se zabývají vodním právem.

Účinnost od 4. března 2011.

Částka 9 – čís. 24

Vyhláška o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik.

Zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje obsah plánů povodí a plánů pro zvládání povodňových rizik, obsah základních a doplňkových opatření pro ochranu vod podle § 23a zákona, podrobnosti etap zpracování návrhů plánů, způsob a formu zpracování předběžného vyhodnocení povodňových rizik, způsob stanovení oblastí s významným povodňovým rizikem, obsah a způsob zpracování map povodňového nebezpečí, map povodňových rizik a formy jejich zveřejnění, způsob zpřístupnění přípravných prací, návrhů plánů povodí a návrhů plánů pro zvládání povodňových rizik pro aktivní zapojení uživatelů vody a veřejnosti a též způsob zpracování plánů.

Účinnost od 4. března 2011.

*Informace o právních předpisech sestavil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

**INFORMACE
Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ
Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ
A STAVEBNÍHO ŘÁDU**

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. prosince 2008, sp. zn. 1 As 68/2008–126
(Ze Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 3/2009; rozhodnutí č. 1786)

**ÚZEMNÍ ŘÍZENÍ: STANOVISKO DOTČENÉHO
ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY**

§ 34 odst. 1 a 3 věta druhá, § 36 odst. 2 a 3, § 37 odst. 2 a § 126 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 3 odst. 1 a 4, § 32, § 33, § 59 odst. 1 a § 60 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů § 82 odst. 4, § 89 odst. 2, § 90 odst. 3 a § 179 odst. 1 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů § 8 a § 70 a § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů § 3 odst. 1 písm. c) a odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb.

§ 46 odst. 1 písm. a), § 65 odst. 1a 2, § 75 odst. 1a 2, § 103 odst. 1 písm. a), § 109 odst. 3 a

§ 110 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

§ 77 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci žalobců, jimiž jsou a) J. S. a b) H. D. v O., proti žalovanému, kterým je K. ú. v O., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2006, č. j. KUOK/66857/2006-2/500, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2008, č. j. 22 Ca 328/2006-72, tak, že onen rozsudek se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

I. Jestliže stavební úřad rozhodl o námitce účastníka územního řízení týkající se překročení hygienických limitů hluku, aniž si vyžádal odborné vyjádření orgánu ochrany veřejného zdraví ke vznesené námitce, a naopak vycházel výlučně ze souhlasného stanoviska vydaného orgánem ochrany veřejného zdraví k dokumentaci žádosti o územní rozhodnutí, které nikterak na námitky účastníka řízení nereaguje, a není proto dostatečným odborným podkladem pro rozhodnutí o námitkách účastníka, porušil tím § 37 odst. 2 a § 126 stavebního zákona z roku 1976 a zatížil své řízení vadou, která má vliv na zákonnost rozhodnutí.

II. Stavební úřad je vázán změnou stanoviska dotčeného orgánu státní správy (zde orgánu ochrany veřejného zdraví), ačkoliv k této změně došlo teprve v průběhu odvolacího řízení.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. prosince 2008, sp. zn. 1 Ao 3/2008–136

(Ze Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 4/2009; rozhodnutí č. 1795)

**ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: VYMEZENÍ
ZASTAVĚNÉHO ÚZEMÍ.
OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: ODŮVODNĚNÍ**

§ 2 odst. 1 písm. a), d), e), j) a n), § 5 odst. 1, § 6 odst. 6 písm. a), § 18 odst. 5, § 36, § 43 odst. 1, § 61 odst. 1, § 58 odst. 2 a 3, § 59, § 60, § 68 odst. 3,

§ 95, § 96, § 104, § 187 odst. 1, 2 a 3 a § 189 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 8 písm. a), § 9, § 10, § 11, § 12 písm. a), § 139a odst. 2 a § 141 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 6 odst. 4 písm. b), odst. 5, § 8, § 9 a § 16 odst. 1 zákona č. 84/1958 Sb., o územním plánování, ve znění zákona č. 146/1971 Sb.

§ 46 odst. 1 písm. a), § 48 odst. 2 písm. a), § 74 odst. 1, § 101a § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

§ 25, § 71 odst. 2 písm. c), § 94 a § 174 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

§ 22 vyhlášky č. 131/1998 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci

§ 4 odst. 4 vyhlášky č. 97/1966 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění vyhlášky č. 146/1971 Sb.

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatele P. M. proti odpůrci, jímž je Zastupitelstvo obce S., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 2/2008 – vymezení zastavěného území obce S., vydaného odpůrcem dne 16. 9. 2008, tak, že shora uvedené opatření obecné povahy se zrušuje dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

I. Podmínkou pro vymezení zastavěného území samostatným postupem dle § 59 stavebního zákona z roku 2006 je neexistence jakékoliv platné územně plánovací dokumentace typově odpovídající územnímu plánu dle citovaného zákona řešící dotčené území.

II. I v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. října 2008, sp. zn. 9 Ao 2/2008–62

(Ze Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 2/2009; rozhodnutí č. 1766)

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: TRANSPARENTNOST A SROZUMITELNOST ZMĚN ÚZEMNÍHO PLÁNU. OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: ROZHODNUTÍ O NÁMITKÁCH

§ 8, § 36 odst. 1, 4 a 5, § 43 odst. 4, § 47 odst. 2–5, § 48 odst. 5, § 49 odst. 2 písm. b), § 51, § 53, § 54 odst. 2 a 5 a § 55 odst. 2, věta první, zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
§ 8, § 12, § 20 a § 29 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti

§ 3 odst. 1 a 2 a § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

§ 1 a příloha č. 1 vyhlášky č. 55/2000 Sb. hl. města Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy

§ 101d odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů

§ 10c, § 10g odst. 4, § 10i, § 10j, § 22 písm. b) a § 16 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů

§ 2 odst. 1 a 4, § 3, § 4 odst. 4, § 94, § 172 odst. 5 a § 173 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů

čl. 9 odst. 1 Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1692/96/ES o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě, ve znění Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, kterými jsou: a) Městská část P. – S., b) Mgr. K. K., c) Ing. P. B., a d) JUDr. F. P. proti odpůrci, jímž je město P., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2008, kterým se vydává změna Z 1000/00 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. P., schváleného usnesením Zastupitelstva hl. m. P. č. 18/51 ze dne 19. 6. 2008, tak, že výše citované opatření obecné povahy se zrušuje dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Pojmovým znakem opatření obecné povahy je jeho konkrétně (individuálně) vymezený předmět, který musí být jednoznačně a srozumitelně identifikován.
- II. Požadavku na konkrétně vymezený předmět opatření obecné povahy nedostojí taková změna územního plánu (§ 55 odst. 2 a § 43 odst. 4 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.), jejíž skutečný obsah neodpovídá navrženému zadání a z níž nelze s určitostí seznat, které části dosavadního územního plánu a v jakém rozsahu byly měněny.

III. Je povinností pořizovatele územního plánu nebo jeho změny zpracovat věcný obsah návrhu zadání tak, aby skutečně odpovídal navrhovaným změnám a umožňoval posouzení, zda bude nutné jej posoudit dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a to jako koncepci či záměr.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. ledna 2008, sp. zn. 5 As 80/2006–73

(Ze Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 7/2009; rozhodnutí č. 1862)

STAVEBNÍ ZÁKON: PRODLOUŽENÍ DOBY PLATNOSTI ÚZEMNÍHO ROZHODNUTÍ; STAVĚNÍ LHŮT

§ 40 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 93 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 60 odst. 1 a 5, § 103 odst. 1 písm. a), § 109 odst. 2 a 3 a § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů

§ 49 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci žalobkyně, již je Nejvyšší státní zástupkyně, proti žalovanému, kterým je Obecní úřad ve V. P. (stavební úřad) rozhodnutí žalovaného, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2006, č. j. 45 Ca 22/2005–40, tak, že kasační stížnost zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

Podání žádosti o prodloužení doby platnosti územního rozhodnutí podle § 40 odst. 3 stavebního zákona (č. 50/1976 Sb.) staví běh lhůty platnosti tohoto rozhodnutí.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. července 2009, sp. zn. 1 Ao 1/2009–120

(Ze Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 10/2009; rozhodnutí č. 1910)

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: ZMĚNA ÚZEMNÍHO PLÁNU. ŘÍZENÍ PŘED SOUDEM: AKTIVNÍ LEGITIMACE K PODÁNÍ NÁVRHU NA ZRUŠENÍ OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY; ODPŮRCE V ŘÍZENÍ O NÁVRHU NA ZRUŠENÍ OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

§ 2 odst. 2 písm. a), § 5 odst. 1, § 6 odst. 5 písm. c), § 43 odst. 1, § 52 odst. 2 a 3 a § 102 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 4 odst. 1 písm. a), § 17, § 33, § 37 odst. 5 věty druhá, § 46 odst. 1 písm. a) a c), § 65, § 72, § 80 odst. 1 a 2, § 84 odst. 1, 2 § 101a odst. 1 a § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

čl. 4 odst. 4, čl. 11 odst. 4 a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod

§ 118 odst. 2 a § 677 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

čl. 9 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s. („Aarhuská úmluva“)

§ 5 odst. 1a § 103 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Příloha č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátu v právní věci navrhovatelky, již je P. V., a. s., proti odpůrkyni, kterou je obec V. n. L., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 4. 2. 2008, kterým byl vydán Územní plán obce V. n. L., tak, jak je níže uvedeno, a věc vrátil k projednání a rozhodnutí prvnímu senátu.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

I. Nájemce nemovitosti na území regulovaném územním plánem není aktivně procesně legitimován k návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s. na zrušení tohoto územního plánu nebo jeho části.

II. Ten, kdo je aktivně legitimován k návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s., může tvrdit i porušení svých procesních práv v rámci procedury tvorby územního plánu, je-li představitelné, že toto porušení mohlo mít za následek dotčení těch jeho hmotných práv, od nichž se odvíjí aktivní legitimace.

III. Odpůrcem v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu je obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo.

IV. Podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s., je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).

V. Za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu může územním plánem (jeho změnou) dojít k omezením vlastníka nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům či stavbám v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru; taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a tento je povinen strpět je bez náhrady.

VI. Shledá-li soud v přezkoumávaném územním plánu dodržení těchto zásad, není důvodem ke zrušení územního plánu ani to, že omezení vlastníka nebo jiného nositele věcných práv přesáhlo spravedlivou míru; případnou náhradu za ně nelze poskytnout v rámci procesu tvorby územního plánu (jeho změny).

*Soudní rozhodnutí vybral a připravil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

